

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Каварна, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселина М. Узунова Панчева

при участието на секретаря Елена Б. Шопова
като разгледа докладваното от Веселина М. Узунова Панчева Гражданско дело № 20223240100324 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част трета, глава XXV от ГПК, във вр. с чл.143 от СК и чл.149 от СК.

Постъпила е искова молба с вх.№2360/11.08.2022г., подадена от Д. С. С. с ЕГН *****, като родител и законен представител на детето С Т. Ю. с ЕГН ***** и подадена от Д. Т. Ю. с ЕГН *****, действаща със съгласието на майка си Д. С. С. с ЕГН *****, всичките с адрес гр.Каварна, ул.“****“, №101А, чрез адв.Л. Н. – АК Добрич, съдебен адрес гр.Каварна, ул.“****“, №39, ет.2, офис 6, против Т. Е. Ю. с ЕГН *****, с адрес с.***, общ.Кърджали.

В молбата се излага, че ответникът е баща на децата С. Т. Ю. и Д. Т. Ю.. До 2016г. Родителите живели на семейни начала, но след това се разделили. Оттогава и до настоящия момент цялостната издръжка върху двете деца била поета от майката. Бащата от своя страна не проявявал заинтересованост и не поддържал контакт с децата, не давал издръжка.

Посочва се още, че децата растат и в тази връзка имали нужда от средства за покриване на своите ежедневни потребности.

Ищците молят съда да постанови решение, с което да осъди ответника Т. Ю. да заплаща месечна издръжка за децата С. Т. Ю. и Д. Т. Ю., за всяка една от тях по 250 лева месечно, считано от датата на подаване на исковата молба –

11.08.2022г., ведно със законната лихва при забава.

Претендират и издръжка за минал период в размер на 6000 лева за двете деца, за една година назад. Ишците претендират разноски.

В о.с.з., ишците, редовно призовани не се явяват, представляват се от адв.Л.Н., която поддържа исковата молба.

Ответникът не е открит на посочения в исковата молба адрес, както и след щателно издирване. Назначен е особен представител – адв.М.В. – АК Добрич. Същата е депозирала писмен отговор, в който заявява, че така предявените искове са основателни до размера от 200 лева месечна издръжка за всяко едно от децата, доколкото няма информация за доходите и имуществото на ответника.

Каварненският районен съд, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Не е спорно между страните, а и се установява от представените удостоверения за раждане на двете деца - Д. Т. Ю., родена на *** и С. Т. Ю., родена на ***, че техни родители са Д. С. С. и Т. Е. Ю.. Детето Д. Ю. е завършила пети клас към момента на подаване на исковата молба, видно от удостоверението за завършен пети клас.

От удостоверението, издадено от СУ „Стефан Караджа“ гр.Каварна е видно, че за учебната 2021-2022г., детето С. Ю. е ученичка в I клас.

Извлечението от търговският регистър на юридическите лица с нестопанска цел установява, че ответникът има регистрирана фирма „ТТ“ ЕООД, със съответната, посочена в регистъра търговска дейност.

Ишцата представя доказателства за трудовата си заетост и получавани доходи в Р Германия, както и доказателства за това, че детето Д. Т. Ю. посещава училище в Германия.

От изисканата справка от ТД на НАП се установява, че ответникът не работи по трудови договори, няма имущество.

От изготвения и приет по делото, социален доклад на ДСП гр.Каварна, се установява, че от месец август 2022г. голямото дете Д. Ю. живее при майка си в Германия, докато сестра ѝ С. е останала в България. За нея се грижи баба ѝ по майчина линия – АМР. От проведения разговор с бабата на децата е установено, че родителите им са живели заедно до 2016г., когато се разделят.

Бащата се е върнал в родния си град Кърджали, а майка им остава в гр.Каварна, където получава подкрепа от своята майка – баба на децата. После решава да замине за Германия. За кратко време по-голямото дете е отглеждано от баща си в гр.Кърджали, но през м.септември 2021г., бащата отново я връща при баба ѝ в гр.Каварна, под претекст, че не може да се грижи за нея. Д. заминава при майка си в Германия, а С. остава при баба си, която подпомогната от своя съжителстващ ВИ се грижат за детето. Къщата, която обитават е собственост на Д. С. С. и е в централната част на гр.Каварна. Къщата е с условия за отглеждане на децата, поддържана е в много добра лична и битова хигиена. За двете деца има обособена самостоятелна стая.

По данни на Атанаска Райкова, майката на децата работи в Германия като програмист във фабрика за месо и ежесечно изпраща по 1000-1200 лева за издръжката на С.. Не получава финансова помощ от бащата на децата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от СК "родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си" /последното отрицателно условие се отнася за децата, а не за родителите-ППВС № 5/1970 г., т. 2/, като според чл. 142, ал. 1 от СК "размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи", но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от 1/4 от минималната работна заплата /чл. 142, ал. 2 от СК/. Изискването на чл. 139 от СК - претендиращият издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си, не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение.

Издръжката на децата се дължи от двамата родители, независимо при кого те живеят, но отглеждащият родител следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари, с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с децата и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на децата. Същевременно, конкретните възможности на ответника да дава издръжки са предпоставка за нейния размер /чл. 142, ал. 1 от СК/.

В процесния случай по делото се установява, че ответникът е в трудоспособна възраст, но няма данни за неговите трудови доходи, както и за имущественото му състояние. Липсват данни за наличие на здравословни или други причини, респ. за наличието на обременяващи го задължения, които биха му създали допълнителни трудности при изпълнение на законното му задължение да заплаща издръжка на малолетното му дете. Поради което, предвид възрастта на децата Д. и С. и техните нужди - от една страна, а от друга – липсващи данни за физическите и материални възможности на бащата, съдът намира, че ответникът следва да заплаща издръжка по 200 лева за всяко едно от децата. Или, претенцията за издръжка за бъдеще време с правно основание чл. 143, ал. 2 от СК е изцяло основателна. Издръжката се дължи от датата на подаване на исковата молба – 11.08.2022г.

Основателен за сума в общ размер на 2 400 лева се явява и обективно съединеният иск по чл. 149, вр. чл. 143, ал. 2 от СК, доколкото не се установи по делото плащане от страна на ответника на издръжка на двете момичета, за период от една година преди завеждане на исковата молба. По тези съображения искът по чл. 149, вр. чл. 143, ал. 2 от СК следва да бъде уважен за размер от 2 400 лева за всяко едно от децата, или в общ размер на 4 800 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 146, ал. 1 от СК паричната издръжка се изплаща ежемесечно, а при забава се дължи законната лихва.

Съгласно чл. 242, ал. 1 от ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка. Поради това съдът е длъжен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските:

Ищците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса върху уважената част от исковете следва да се възложи на ответника, като на основание чл. 83, ал. 1, т. 2 от ГПК, вр. чл. 69, ал. 1, т. 7 от ГПК и чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират съдилищата по ГПК, ответникът следва да заплати държавна такса върху уважения размер на издръжката по всички обективно и субективно съединени искове в полза на съда в размер на сумата от 768 лева (по 288 лева по двата иска по чл. 143 от СК и по 96 лева по двата иска по чл. 149 от СК). Освен това

ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда и сумата от 300 лева за особено представителство на адв.М.В..

При този изход на спора ищците имат право на разноски, като доказателства за това е адвокатското пълномощно на адв.Л.Н., в размер на 400 лева. Съобразно уважената част от исковете, ответникът дължи разноски в размер на 320 лева.

Мотивиран от горното, Каварненския районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Е. Ю. с ЕГН *****, с адрес с.***, общ.Кърджали, да заплаща на непълнолетното дете Д. Т. Ю. с ЕГН ***** и на малолетното дете С. Т. Ю. с ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител Д. С. С. с ЕГН *****, всичките с адрес гр.Каварна, ул.“****“, №101А, месечна издръжка в размер на 200 (двеста) лева за всяко едно от децата, считано от 11.08.2022 г. до настъпване на законна причина, за нейното изменяване или прекратяване, на основание чл. 143, ал. 2 от СК, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, на основание чл. 146, ал. 1, изр. 2 от СК, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция в останалата ѝ част и за разликата до пълния предявен размер от 250 (двеста и петдесет) лева месечно, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Т. Е. Ю. с ЕГН *****, с адрес с.***, общ.Кърджали, да заплати на непълнолетното дете Д. Т. Ю. с ЕГН ***** и на малолетното дете С. Т. Ю. с ЕГН *****, чрез тяхната майка и законен представител Д. С. С. с ЕГН *****, всичките с адрес гр.Каварна, ул.“****“, №101А, издръжка за минало време на основание чл.149 от СК в размер на 2400,00 (две хиляди и четиристотин) лева, за всяко едно от децата, като отхвърля исковата претенция за разликата до претендираните 3000,00 лева, като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Т. Е. Ю. с ЕГН *****, с адрес с.***, общ.Кърджали, да заплати по сметка на Каварненски районен сумата от 768 лева (седемстотин шестдесет и осем) лева – държавна такса, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК и

300 (триста) лева възнаграждение за особен представител.

ОСЪЖДА Т. Е. Ю. с ЕГН *****, с адрес с.***, общ.Кърджали, да заплати на Д. С. С. с ЕГН ***** от гр.Каварна, ул.“****“, №101А, сумата от 320 (триста и двадесет) лева, разноси по делото, съобразно на уважената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Добрички окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:.....

Съдия при Районен съд – Каварна: _____